xxxiij. Quot habuit in ſe oblectamēta tot de ſe invenit holocauſta. Cōvertit numerū virtutū ad numerū criminū vt totū ſeruiret deo in pnia qcqd ex ſe cōtempſerat deū in culpa. Sicqȝ i hac naue trāſfretauit in ciuitatē ſuā. que non eget ſole nec luna vt luceant in ea. Sed claritas dei illuminat eam. Apoc. xxi. In hoc qꝫ dedit nobis exēplū vt naueȝ pnie ex his qttuor fabricatā aſſeribus aſcēdamus in ciuitatē celeſtē trāſfretamus.

De eadem dominica. Sermo tertius.

Confide fili mi remittū

tur tibi pctā tua Math. vbi ſupra. S Dicūt naturales ⁊ videmꝰ interdū p experientiā qꝫ ſolē ⁊ ſuū radium tria a nobis ſubtrahūt. vicȝ terra nubes ⁊ luna. De pmo videmus qꝫ cū terra interponit inter aſpectū noſtrū ⁊ ſolē ſicut cōtingit de nocte: tūc non videmꝰ ſolē nec eius radios. ſed manemꝰ omnino i tenebris infra vmbrā terre. De ſcdo dicit dñs Ezech. xxxi. Soleȝ nube tegam. De tertio dicit auctor ſpere materialis. Cum luna fuerit in cauda vel capite draconis. vel prope vel infra metas in cōiunctiōe cū ſole. tūc corpꝰ lunare interponit inter aſpectū noſtrū ⁊ corpꝰ ſolare. Vñ obumbrabit ſolis claritatē. ⁊ ita ſol patit eclypſim. nō qꝛ deficiat a lumie. ſȝ qꝛ deficit nob ꝓpter interpoſitionē lune inter aſpectū nrm ⁊ corpus ſolare. Spūaliter p ſolē intellige xpm. qꝛ ſicut ſol radio intermiſſo in domū qntumcūqȝ pus videat pura oñdit eam hre pulueres q tn nō vident niſi i radio. vtȝ in athamis. ita xps dederat domū ꝯſcie in quocūqȝ homie qntumcūqȝ videat honeſta hre copiā magnā venaliū ſaltē peccatoꝝ. qꝛ qntomagis aliqs gratie diuie radium recipit. tantomagis freqntius ſe de erroribꝰ ꝓprijs rephendit. ſȝ iſtū verū ſolē iuſticie tria ab aliqbus ſbtrahūt. Primū eſt terra mūdialis cupiditatis. qꝛ aliquoꝝ ſollicitudo ⁊ affectio ad terraȝ dirigit ⁊ occidit eis ſol in meridie. Dañ. vij. Scdm eſt nubes tpalis vanitatis. qa aliq ꝓpter dignitates ⁊ honores ⁊ hmōi. q ſunt qſi nubes ignite q ponunt inter oculos ſupboꝝ ⁊ ambitioſoꝝ ⁊ xpm verū ſolē ipm videre nō pñt. ſed in morte eū ſatis clare videbūt. nō ad gaudiū ſȝ ad timorē ⁊ iudiciū. Iuxta illud. ij. Machab. j. Spūs affuit q ſol refulſit q prius erat ſub nube. Tertium eſt luna carnalis voluptatꝫ. nā aliq ita eſtuāt igne carnalis voluptatis qꝫ nō pñt videre ſolē iocūditatis. Iux illud pš. Supcecidit ignis ⁊ non viderūt ſolē. Et h ad pñs patuit de ſuperbis iudeoꝝ phariſeis q fuerūt cupidi. ambitioſi ⁊ voluptuoſi nō potuerāt videre verū ſolē xpm nec radiū ſuorū clariorū miraculorū ⁊ bñficioꝝ. Nā cū hic diceret ad paralyticū. Confide fili remittunt tibi pctā tua. qdaȝ de ſupbis dixerūt intra ſe Ecce blaſphemat. Et impoſuerūt xpo vero ſoli blaſphemiā. ſicqȝ obſcuratus in cordibus eorū in quibꝰ mala de ipſo cogitabant. nec tn deficit a lumine intelligētie q ad alios q cura indigebāt. qꝛ dixit ad iſtū paralyticū. Surge tolle lectū tuū ⁊ ambula in domū tuā vt narrat euang. In q viſqȝ ad finē principalit tria tangunt. Primo xpi ſana ꝯſolatio: ibi. cōfide fili. Scdo rephēſis ſcribis facta interrogatio: ibi. vt qd cogitatis mala. Tertio populi ſubſecuta laudatio: ibi. videntes. ¶ Q̃tum ad pmū tangit medici xpi ſana ꝯſolatio cū dicit. Confide fili. Pro q notandū cōfidentia vt dicit Hol. ſup li. Sap. lect. xxxv. tribꝰ generibꝰ hoim eſt neceſſaria. vicȝ dimicātibus. nauigantibꝰ ⁊ egrotantibꝰ. He eñ tres cōditiōes nob cōueniūt ſi vitam ⁊ ſtatū noſtrū penſemꝰ. Sumꝰ eñ dimicātes cōtra tres hoſtes. vicȝ carnē mundū ⁊ dyabolū cōtinue plīa pliātes. qꝛ tales tres hoſtes pugnāt cōtra nos duplici manu. vt ſupra ſermo. xxi. B. ſi placet pōt ⁊ hic allegari. ꝓpter qd dixit dauid i pš. Multi bellātes aduerſuȝ me. Et j. Machab. iiij. Non cōcupiſcatis ſpolia. qꝛ bellū ꝯ vos eſt. Et qꝛ pugnās in bello ſumit ſecū ſcutū. ſic ⁊ nos ſumere debemꝰ fidē q eſt ſcutū nrm Ephes. vj. In oibus ſumētes ſcutū fidei in q poſſitis omnia tela neqſſimi ignea extinguere. In hoc ſcuto ſi dei depictā debemꝰ habere virgineȝ beatā cū filio. Quia legit i hyſtorijs britani de arturo rege qꝫ in interiori parte ſcuti imaginē vginis beate habuit. quā in bello fatigatus aſpexit ipſe ⁊ vires recuperauit. Iſto mō ſi nos i bellis vite pñtis triūphare velimꝰ infra ſcutū fidei nre imaginē vginis deponemus. hāc reſpiciamꝰ in ea cōfidamꝰ. qꝛ ab ea virtutes ⁊ vires recipiemꝰ. Ad qd hortat Amb. de ſancta vginitate ſic inquiēs. Tanqȝ imago depicta vita Marie ex q velut ex ſpeculo refulget ſpes caſtitatꝫ ⁊ forma vtutis. hinc ſumatꝫ exēpla viuēdi vbi tanqȝ in exēplari magiſteria ſūt impſſe ꝓbitatꝫ qd corrigere qd effugere qd tenere debeatꝫ oñdit. narrat Macrobius de naturꝫ lapidū ca. xxxv. Q̃ eſt eſt vna gēma q vocat anthites hñs infra ſe nāliter more pugnātis aliā gemmā. Iſta gēmaȝ nā ſuggerente auis qdā cognoſcit. ⁊ eaȝ in ſuo nido qñ pullos ſuos hebuerit collocat int pullos. ⁊ qꝺdiu i nido ſuo fuerit nihil diſfortunij accedē pullis poſſit. Spūaliter gēma iſta ſignificat Mariā. q lapidem angularē xpm in ſe opante ſpūſancto ꝯcepit ⁊ portauit. Pater vo celeſtis nos tanqȝ pullos ſuos in nido militātis ecclīe mō fouet. Sed ne p inimicos nros aliqd nob nocumentū extrinſecus inferat gēmā iſtā. Mariā in medio nrm poſuit qꝫ ſi eā deuote deferentes dilexerimꝰ ab hoſtibꝰ nos defendet. ⁊ ideo nos in armis nraꝝ virtutū nō cōfidamus. ſȝ in iſtius vginis bñdicte meritꝫ in qua eſt ois ſpes vite ⁊ vtutis Eccl. xxiiij. de q exponi pōt illd Eccl. iiij. Eos q diligunt illā diligit deus. ⁊ q audit illaȝ iudicat gentes. ⁊ qui intuebit eam pmanebit confidens. Secūdo indigemꝰ cōfidentia. qa ſumus nauigantes in piculo maris huiꝰ mūdi. Naute eñ ſi viderint imminere periculū aut naufragiū adhuc cōfidentiā de ſalute ſua hābēt cū poſſint intingere lignū aliquod vel tabulā. aut ſi viderint maris ſtellā. D De pmo dicit Sap. xiiij. Exiguo ligno credūt. i. cōfidunt hoies in aias ſuas. i. vitā ſuam tpalem. ⁊ tranſeūtes mare p ratem. i. p nauē liberati ſunt. Spūaliter xps dr exiguū. i. modicū lignuȝ. Modicū quidē propter humilitatē. Lignū ꝓpter fructus fertilitatē. De eius modicitate dicit aplus ad Heb. ij. Eū autē qui modico qȝ angeli minoratus eſt. vicȝ Ihm xpm q minoratus eſt plus qȝ angeli in paſſione ſm glo. videmꝰ per paſſionē mor-